

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Μαρία Αργυρίου
Ελένη Τσούτσια-Λουλάκη
Μαρία Μαγαλιού

Μουσική

ΒΙΒΛΙΟ ΜΑΘΗΤΗ

Β' Δημοτικού

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ «ΔΙΟΦΑΝΤΟΣ»

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Μαρία Αργυρίου **Ελένη Τσούτσια-Λουλάκη** **Μαρία Μαγαλιού**

Η συγγραφή και η επιστημονική επιμέλεια του βιβλίου πραγματοποιήθηκε
υπό την αιγίδα του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου

ΜΟΥΣΙΚΗ Β' ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ

ΒΙΒΛΙΟ ΜΑΘΗΤΗ

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ «ΔΙΟΦΑΝΤΟΣ»

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΡΧΙΚΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ

ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

Μαρία Αργυρίου, Εκπαιδευτικός Μουσικής ΠΕ16 – Μουσικοπαιδαγωγός
Ελένη Τσούτσια-Λουλάκη, Μουσικοπαιδαγωγός
Μαρία Μαγαλιού, Εκπαιδευτικός Μουσικής ΠΕ16 – Μουσικοπαιδαγωγός

ΚΡΙΤΕΣ – ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΕΣ

Λελούδα Στάμου, Επίκουρη Καθηγήτρια, Τμήμα Μουσικής Επιστήμης και Τέχνης,
Πανεπιστήμιο Μακεδονίας
Κωνσταντίνος Πατσαντζόπουλος, Σχολικός Σύμβουλος Μουσικής
Ανδρέας Πριονάς, Εκπαιδευτικός Μουσικής ΠΕ16 – Μουσικοπαιδαγωγός

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ
ΚΑΤΑ ΤΗ ΣΥΓΓΡΑΦΗ

Αθανάσιος Παπαζαρής, Μόνιμος Πάρεδρος, Παιδαγωγικό Ινστιτούτο

ΕΙΔΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

Βασίλης Μπερόπουλος, Εκπαιδευτικός Μουσικής ΠΕ16
Νίκος Παπαθανασίου, Εκπαιδευτικός Μουσικής ΠΕ16
Γιώργος Αβραμίδης, Ηχολόγητης

ΓΛΩΣΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

Μαιρίτα Κλειδωνάρη, Φιλόλογος

ΕΞΩΦΥΛΛΟ

Κατερίνα Βερούτσου, Εικονογράφος

ΓΡΑΦΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

Γεωργία Κολόκα, Γραφίστρια

ΠΡΟΕΚΤΥΠΟΤΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΠΑΝΕΚΔΟΣΗΣ

Η επανέκδοση του παρόντος βιβλίου πραγματοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Τεχνολογίας Υπολογιστών & Εκδόσεων «Διόφαντος» μέσω ψηφιακής μακέτας, η οποία δημιουργήθηκε με χρηματοδότηση από το ΕΣΠΑ / ΕΠ «Εκπαίδευση & Διά Βίου Μάθηση» / Πράξη «ΣΤΗΡΙΖΩ».

Οι διορθώσεις πραγματοποιήθηκαν κατόπιν έγκρισης του Δ.Σ. του Ινστιτούτου Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Πρόλογος..... 4

Κεφάλαιο 1: Με τα φτερά του ήχου.....	7
Κεφάλαιο 2: Έλα κι εσύ, με τη γλυκιά φωνή!	8
Κεφάλαιο 3: Το σαλιγκάρι	9
Κεφάλαιο 4: Μ' ένα τσαμπί σταφύλι... όλοι φίλοι	10
Κεφάλαιο 5: Βρέχει τραγούδια!	11
Κεφάλαιο 6: Μια τρομπέτα... θυμάται	12
Κεφάλαιο 7: Σε ρωτάω κι απαντάς	13
Κεφάλαιο 8: Βάζω τις νότες, παίζεις τη μουσική;	14
Κεφάλαιο 9: Του κόσμου τα κελαδίσματα	15
Κεφάλαιο 10: Έλα να χορέψουμε βαλς	16
Κεφάλαιο 11: Πινιάτες	17
Κεφάλαιο 12: Τα ελάφια του Αϊ-Βασίλη	18
Κεφάλαιο 13: Ένα σακούλι δώρα	19
Κεφάλαιο 14: Χιόνι... χιόνισε!	20
Κεφάλαιο 15: Απ' τα ψηλά στα χαμηλά!	21
Κεφάλαιο 16: Μαγικός καθρέφτης	22
Κεφάλαιο 17: Πιερότοι και κολομπίνες	23
Κεφάλαιο 18: Χορεύω στον ρυθμό σου	24
Κεφάλαιο 19: Χρώματα και σχήματα	25
Κεφάλαιο 20: Μου το 'πε η άνοιξη	26
Κεφάλαιο 21: Χελιδονάκι, πέταξε!	27
Κεφάλαιο 22: Ταξίδι στην... Πασχαλινοχώρα!	28
Κεφάλαιο 23: Τραγούδια από... κούνια!	29
Κεφάλαιο 24: Στο μαγαζί του ρολογά	30
Κεφάλαιο 25: Ο γύρος του κόσμου	31
 Ηχοϊστορίες.....	33
 Παράρτημα.....	45
Μουσικό γλωσσάρι.....	47
Ακούγοντας μουσική... στο μάθημα!	50

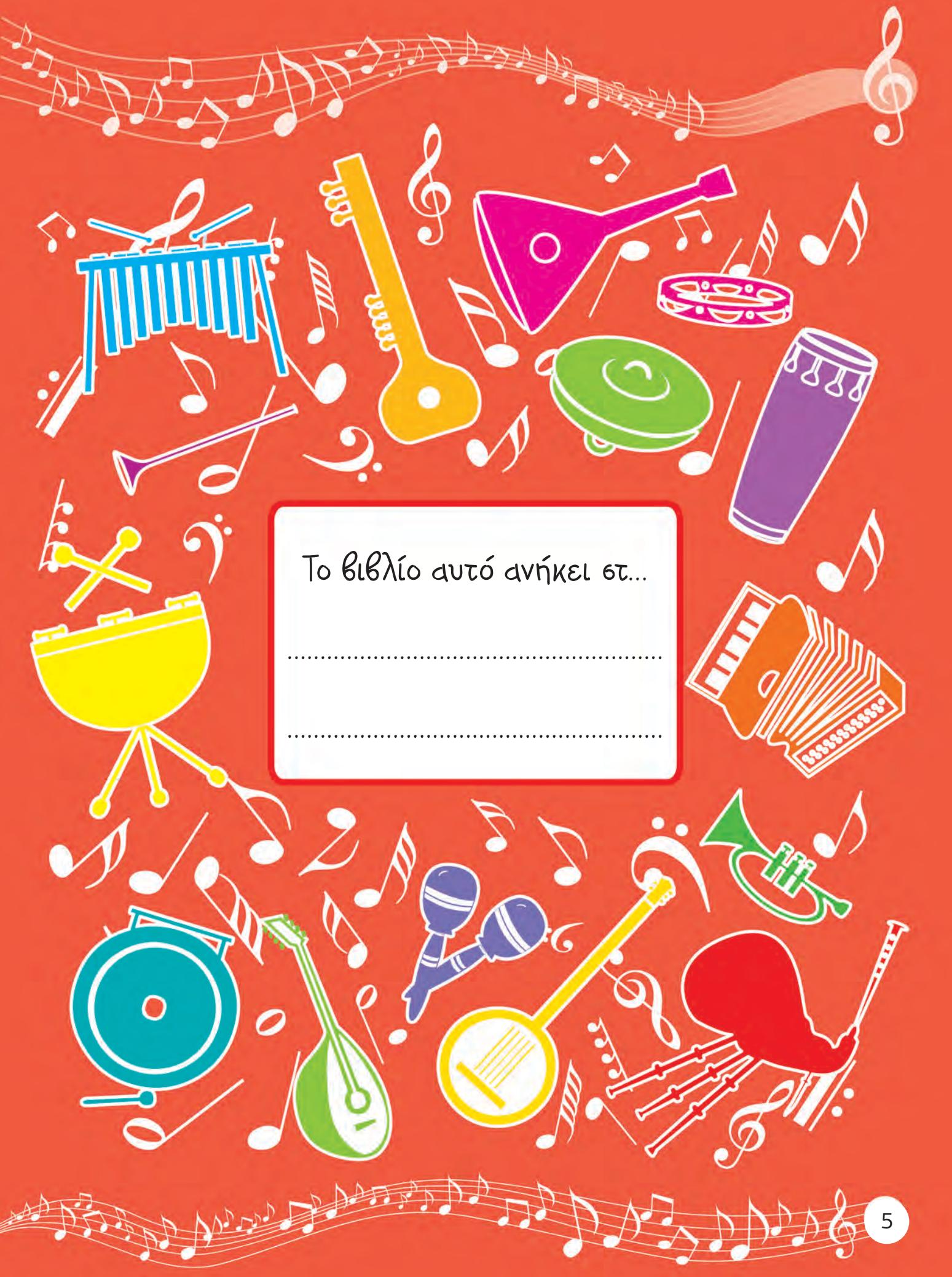
Η παρέα μας φέτος μεγάλωσε.

Χωράει όλου του κόσμου τα παιδιά.

Προετοιμάσου για τις εκπλήξεις
που σε περιμένουν σ' αυτό το βιβλίο και
γνώρισε τραγούδια και παιχνίδια από
διάφορες χώρες.

Η συγγραφική ομάδα

Το βιβλίο αυτό ανήκει στ...

κεφάλαιο

1

Με τα φτερά του ήχου

Έλα

2

κεφάλαιο

Έλα κι εσύ, με τη γλυκιά φωνή!

Το σαλιγκάρι

Σαλιγκάρι

Στίχοι, μουσική: Πολυξένη Ματέου

Σαλιγκάρι,

έβγα στο χορτάρι.

Βγάλ' τα κερατάκια σου.

Πού 'ν' τα ποδαράκια σου;

Δεν έχω ποδαράκια,

μόν' έχω κερατάκια

και σπιτάκι κουβαλάω

όπου στέκω κι όπου πάω.

Aaaaa!!!

κεφάλαιο

Μ' ένα τσαμπί σταφύλ... όλοι φίλοι

Τι -τι -τι Τι -τι

Τι -τι -τι Τι -τι Τι -τι Τι -τι

Βρέχει τραγούδια!

Μια τρομπέτα... δυμάται

Παρέλαση

Στίχοι: P. Δερέμπεη

Μουσική: K. Πατσαντζόπουλος

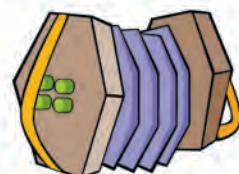
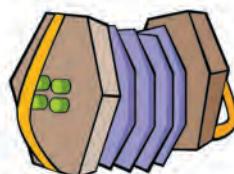
Ένα-δύο, ένα-δύο
περπατάμε στο σχολείο.
Χέρι μπρος και χέρι πίσω,
το κορμί κρατάω ίσιο.

Τα παιδάκια στη γραμμούλα,
με γαλάζια σοματούλα,
υπερήφανα περνούμε
και τους ήρωες τιμούμε.

Σε ρωτάω κι απαντάς

Μορφή AB

8

κεφάλαιο

Βάζω τις νότες, παίζεις τη μουσική;

Π

Ι

Π

Ι

τι - τι

τα

τι - τι

τα

ντιν - ντιν

νταν

ντιν - ντιν

νταν

κεφάλαιο

9

Του κόσμου τα κελαηδίεματα

10 κεφάλαιο

Έλα να χορέψουμε βαλς

Πινιάτες

La piñata

Μεξικάνικο τραγούδι

Τα Χριστούγεννα στο Μεξικό
τις πινιάτες θα κρεμάσουμε
και με βήμα όλοι ρυθμικό
για ελάτε να τις σπάσουμε!

Τις πινιάτες σπάσε και τα δώρα πιάσε.

Χόρεψε και γέλα, στη γιορτή μας έλα!

Τα ελάφια του Άι-Βασίλη

Ένα οικούλι δώρα

Χιόνι... χιόνισε!

Χιόνι, χιόνι, χιόνισε

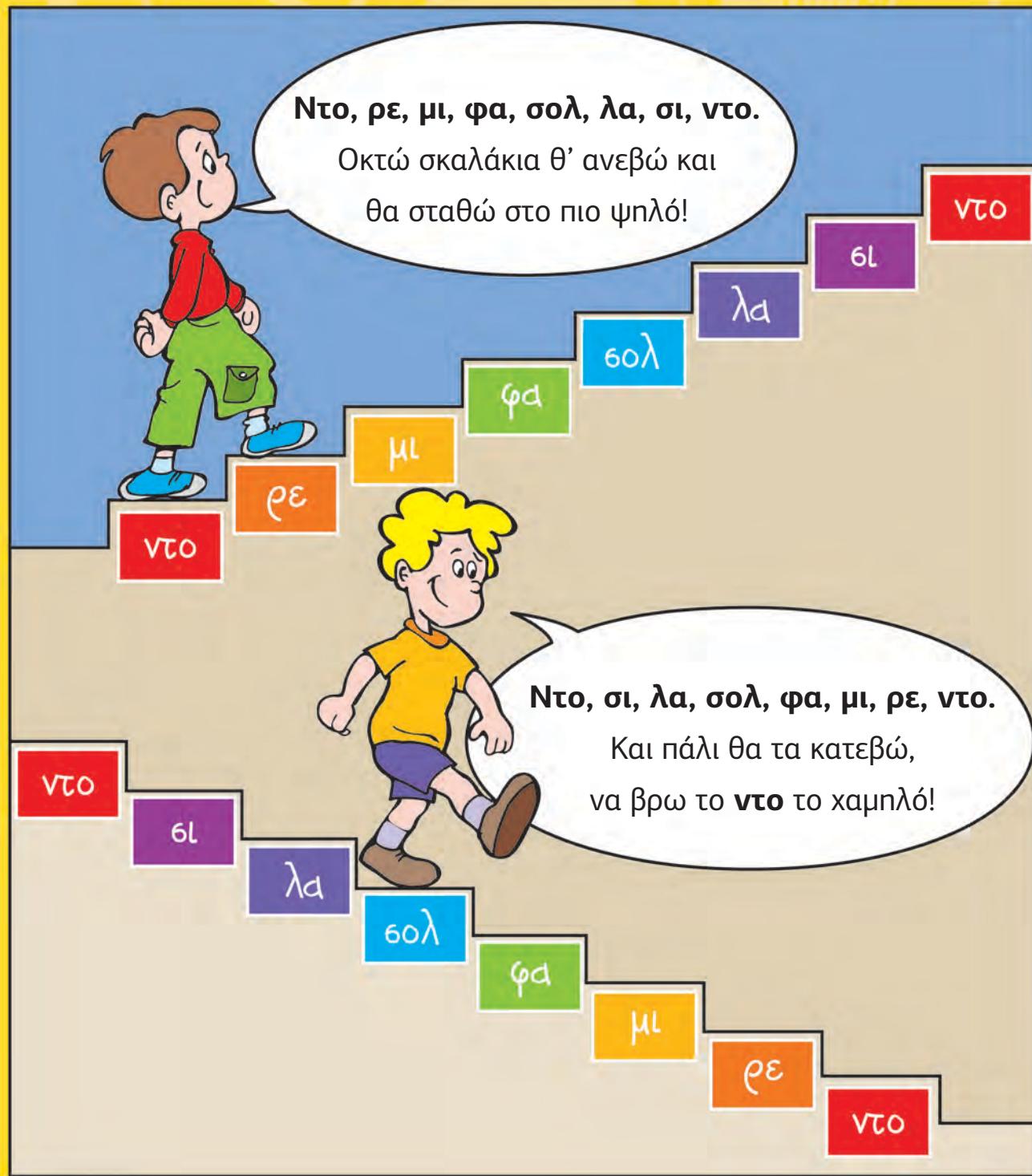
Δημοτικό κείμενο, μουσική: Π. Ματέου

Χιόνι, χιόνι, χιόνισε,
τα πουλιά παγώνισε,
πόρτες, τρύπες βούλωσε,
όλα τα κουκούλωσε!

Απ' τα ψηλά στα χαμηλά!

Στίχοι, μουσική: Ν. Ατέσογλου

Μαγικός καθρέφτης

Πιερότοι και κολομπίνες

Ήρθε το καρναβάλι,
ήρθε η Αποκριά.
Κάθε παιδάκι πάλι, πάλι
κάνει τον μασκαρά!

Στίχοι, μουσική: N. Ατέσογλου

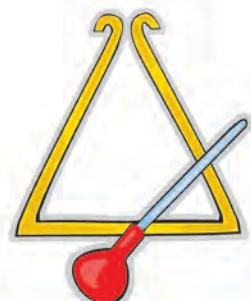
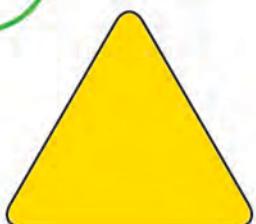

Χορεύω στον ρυθμό σου

Χρώματα και ουχίματα

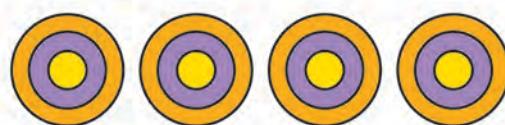
3
4

3
4

4
4

4
4

20

κεφάλαιο

Μου το 'πε η άνοιξη

5 / 8

7 / 8

2 / 4

3 / 4

4 / 4

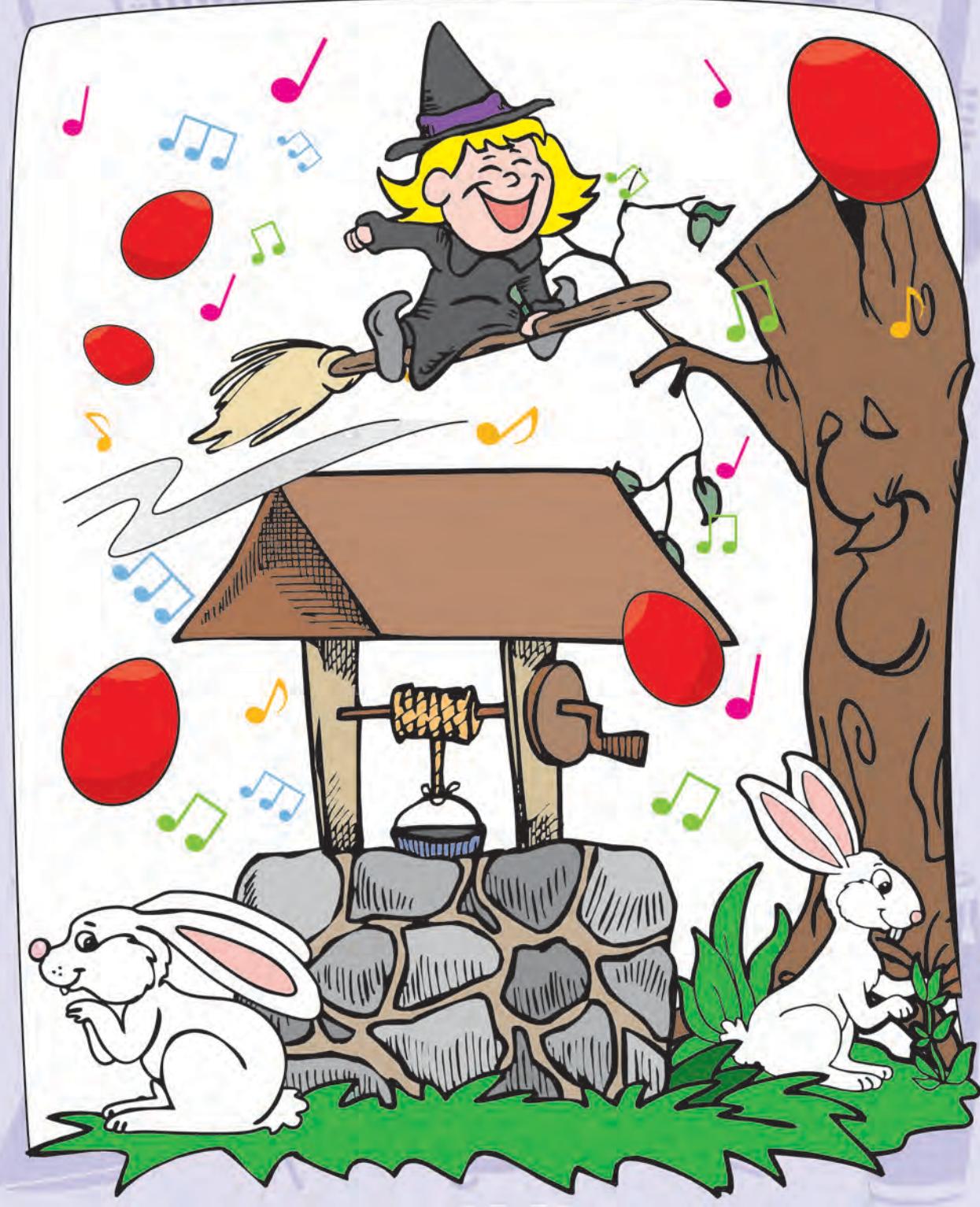
Χελιδονάκι, πέταξε!

22

κεφάλαιο

Ταξίδι στην... Πασχαλινοχώρα!

Τραγούδια από... κούνια!

Τι σημαίνουν οι λέξεις:

yarvum ninni (μικρό παιδί στα τουρκικά), ребенок (μωρό στα ρωσικά), copilaş (μωρό στα ρουμανικά), baba (μωρό στα αφρικανικά), foshnja (μωρό στα αλβανικά), μωρόν (μωρό στην κυπριακή διάλεκτο), culcă (κοιμήσου στα ρουμανικά).

Στο μαγαζί του ρολογά

Στο μαγαζί του ρολογά

Στίχοι, μουσική: Άννα και Πολυξένη Ματέου

Στο μαγαζί του ρολογά,
τικ τακ, τικ τακ
μια μέρα μπόκαμε κρυφά.
Τικ τακ, τικ τακ.

Ρολόγια βρόκαμε πολλά,
τικ τακ, τικ τακ
χτυπούσαν όλα ρυθμικά.
Τικ τακ, τικ τακ.

Τα πιο μεγάλα και χοντρά,
τικ τακ, τικ τακ
χτυπούν αργά και δυνατά.
Τικ τακ, τικ τακ.

Τα πιο μικρά, πιο βιαστικά,
πιο σιγανά, πιο ελαφρά.
Τικ τακ, τικ τακ, τικ τακ, τικ τακ.

Και τα ηλεκτρονικά,
τικ τακ, τικ τακ
προχωράνε σιωπηλά...
Τικ τακ, τικ τακ.

Ο γύρος του κόσμου

Ηχοϊστορίες

Ο Τομ Τιριτόμ κι η πολιτεία που ήταν χωρισμένη στα δύο*

Διασκευή: Ελένη Τσούτσια-Λουλάκη

Mια φορά κι έναν καιρό ήταν μια πολιτεία χωρισμένη στα δύο από ένα ποτάμι. Οι κάτοικοι, μετά από **έναν μεγάλο καβγά** (θυμωμένες φωνούλες), αποφάσισαν να **γκρεμίσουν** το πέτρινο γεφύρι που ένωνε την πολιτεία (κλάβες, πιατίνια, μολύβια που πέφτουν στο πάτωμα). Έτσι, οι μισοί ζούσαν στη μια μεριά του ποταμού κι οι άλλοι μισοί στην άλλη μεριά.

Όμως, τα παιδιά της πολιτείας ήταν **θλιμμένα** (σκόρπιες νότες πάνω στο μεταλλόφωνο), γιατί πάνω σ' εκείνο το γεφύρι **έπαιζαν τα πιο ωραία παιχνίδια τους** (σε μικρές ομάδες τα παιδιά παίζουν γνωστά παιχνίδια). Σαν να μην έφταναν όλα αυτά, δυο

* Μπουλιώτης, Χ. (1999). *Ο Τομ Τιριτόμ κι η πολιτεία που ήταν χωρισμένη στα δύο*. Αθήνα: Πατάκης.

πράγματα έγιναν αμέσως μετά το γκρέμισμα του γεφυριού: από τη μια **σταμάτησαν όλα τα ρολόγια** που έδειχναν την ώρα (ομάδα που μιμείται ρολόγια) και από την άλλη οι κάτοικοι **ίσα που μπορούσαν να ψιθυρίσουν**. Τίποτα δεν ήταν όπως πριν.

Τα σχολεία, τα θέατρα έκλεισαν... και τα παιδιά δεν ξεφώνιζαν στους δρόμους. Τίποτα δε γινόταν πια στην ώρα του. Έτσι κυλούσαν τα χρόνια, μέχρι που κάποτε **γεννήθηκε** στη μια μεριά (μιμούμαστε το μωρό, το ταχτάρισμα, το νανούρισμα) ένα αγόρι, ο Τομ, που **μπορούσε να μιλάει**. Όταν έγινε εφτά χρονών, ο Τομ άρχισε ξαφνικά να... λέει την ώρα! Όλοι τότε **τον ρωτούσαν** (ψιθυριστά): «**Τι ώρα είναι;**».

- Τομ, τι ώρα είναι; Πρέπει να πάω και στον γιατρό (ψιθυριστά, βραχνά).
- Η ώρα είναι έξι.
- Σε λίγο φεύγω για ταξίδι, πες μου την ώρα (ψιθυριστά, με τρέμουλο).
- Η ώρα είναι οχτώ.

Έτσι, ο Τομ αποφάσισε να λύσει το πρόβλημα με την ώρα κρεμώντας στον λαιμό του **ένα ταμπούρλο**, για να διαλαλεί τον χρόνο. Κάθε μία ώρα έβγαινε στον δρόμο και **χτυπώντας το ταμπούρλο διαλαλούσε δυνατά**: «**Η ώρα είναι έξι!**», «**Η ώρα είναι εφτά!**».

Τότε ο Τομ σκέφτηκε πως θα ήταν χρήσιμος και στην άλλη πολιτεία. Γι' αυτό προτιμούσε **να φωνάζει την ώρα** στην όχθη του ποταμού, ώστε να τον ακούν και οι απέναντι. Με τον καιρό δεν άντεξε και πέρασε στην άλλη μεριά, όπου όλοι ήδη τον γνώριζαν και τον αγαπούσαν. Γνώρισε κι ένα κοριτσάκι, που το έλεγαν Μαρία. Έγιναν φίλοι και από τότε έλεγαν μαζί την ώρα. **Εκείνη χτυπούσε το ταμπούρλο κι αυτός φωνάζε**. Σιγά σιγά γνώρισε κι άλλα παιδιά από την άλλη πολιτεία. Έγιναν φίλοι, **παίζανε** μαζί και βάλανε σκοπό να ενώσουν τη χωρισμένη πολιτεία.

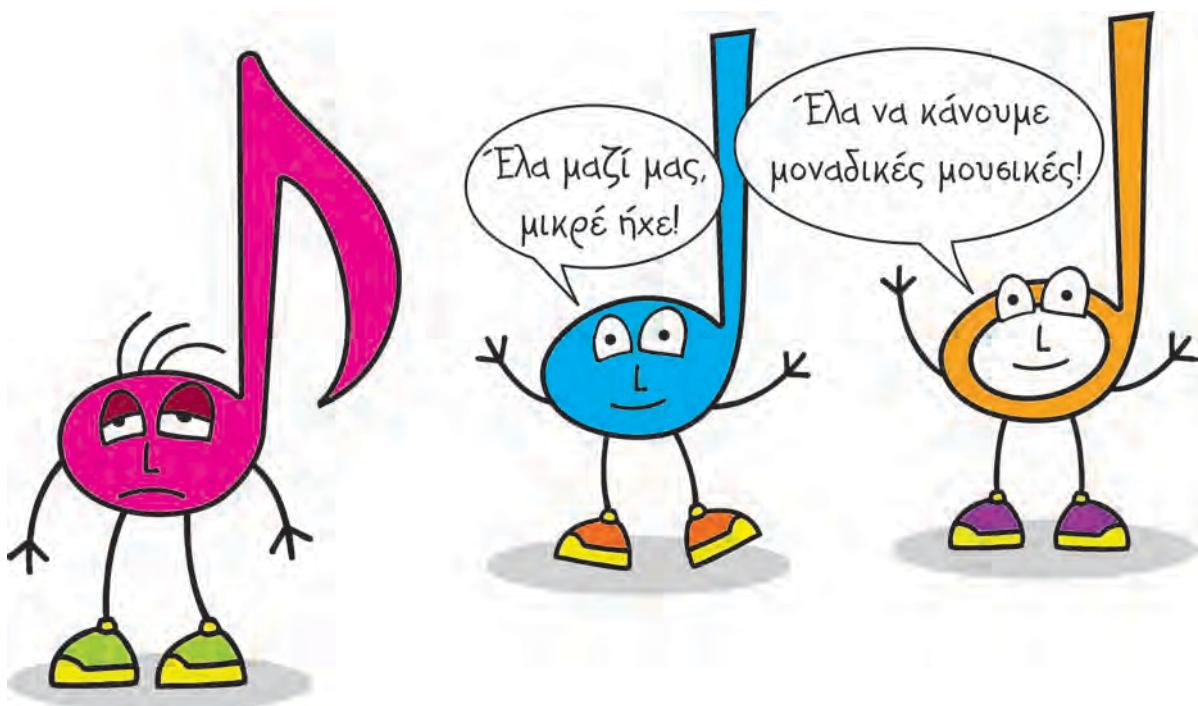
Μια μέρα ο Τομ χάθηκε. Έλειψε τρεις μέρες κι όλοι ανησύχησαν... και στις δυο μεριές. Βγήκαν όλοι με λάμπες **στο δάσος** (ήχοι δάσους) να τον ψάξουν, αλλά, για να τον βρουν, **ο ένας μετά τον άλλο**, ξενώντας ότι δεν είχαν δυνατή φωνή, **άρχισαν να φωνάζουν με αγωνία**: «**Τοoooo, Τοooom, Τοooooom!**».

Και επειδή τον έψαχναν όλοι μαζί, ενωμένοι, ξαναβρήκαν και την κανονική φωνή τους! **Πανηγύρισαν** (ζητωκραυγές) μόλις τον είδαν ξανά και **έχτισαν** όλοι μαζί ξανά το γεφύρι (χωρίζουμε τα παιδιά σε δύο ομάδες. Η Α ομάδα παίζει ♪ και η Β ομάδα παίζει ♩ με κλάβες, ταυτόχρονα).

Ο μικρός δλιμμένος ήχος*

Διασκευή: Ελένη Τσούτσια-Λουλάκη

Mια μέρα ο πιο μικρούλης από την παρέα των ήχων ξέφυγε κι άρχισε να **κατρακυλάει** στο χορτάρι (*glissandi* στο μεταλλόφωνο, *lotos flute*). Ένας καινούριος άγνωστος κόσμος άρχισε να ξετυλίγεται μπροστά του, που δεν προλάβαινε να τον χορταίνει. **Έτρεχε ανέμελα** από εδώ και από εκεί, **τραγουδούσε, φώναζε, χαμογελούσε** στα λουλούδια, **μουρμούριζε** στο ποταμάκι (αδειάζουμε ένα ποτήρι νερό σε ένα άλλο), **έπαιζε** με τον ήλιο (*tremolo* στο *pianissimo*) και τη σκιά των δέντρων του μεγάλου δάσους. Ήταν τόσο ευχαριστημένος και χαρούμενος από τη νέα του περιπέτεια, που χωρίς να το καταλάβει, ξεμάκρυνε πολύ και χάθικε (νότες στο *xiolofono* ή στο μεταλλόφωνο, *ξεκινώντας από τα ψηλά προς τα χαμηλά με diminuendo*).

* Ridout, A. (1987). *Little sad sound*. Wien: Ed. Yorke.

‘Αρχισε να φωνάζει τους φίλους του, όμως δεν του απαντούσε κανείς. Η ώρα περνούσε κι αυτός τρόμαζε όλο και πιο πολύ, καθώς κανείς δεν ερχόταν να τον αναζητήσει. Το σκοτάδι απλωνόταν σιγά σιγά κι αυτός λυπημένος σκεφτόταν: «Ίσως δεν υπάρχει κανείς που να μ’ αγαπάει και να με χρειάζεται, αισθάνομαι τόσο μόνος».

Μελαγχόλησε τόσο, που ένα **δάκρυ κύλησε** από τα μάτια του (ποτηρόφωνο). Στο μεταξύ, κάπου στο λιβάδι, στην παρέα των ήχων κατάλαβαν πως έλειπε ο Μικρότερος.

- «Μμ... καλύτερα», έλεγε ο Μεσαίος, «μ’ αυτή την τσιριχτή φωνή ήταν ώρες ώρες τόσο εκνευριστικός...» (παίζουμε στη μεσαία περιοχή του ξυλόφωνου).
- «Όλο προβλήματα μας προκαλούσε...» συνηγορούσε ένας από τους Χαμπλούς (παίζουμε στη χαμηλή περιοχή του ξυλόφωνου).
- «Καθόλου δεν τον χρειαζόμαστε», αποφάσισε ο Χαμπλότερος.

Κι άρχισαν **να στήνουν τα μουσικά παιχνίδια τους** (αυτοσχεδιασμοί στα μουσικά όργανα) παίζοντας όλοι μαζί σαν να μη συνέβαινε τίποτα. Κάτι όμως δεν τους πήγαινε. Κάτι δεν έδενε. Κάτι έλειπε... Κάτι τόσο δα μικρό!

- «Είναι αυτός... είναι ο Μικρός που μας λείπει!» είπε ο **Μεσαίος** δειλά δειλά.
- «Τον χρειαζόμαστε σίγουρα», είπε ένας από τους **Μικρούς**, που είχε μείνει χωρίς παρέα...
- «Ναι, σίγουρα, αυτός λείπει!» συμφώνησε κι ο πιο **Χαμπλός**.

Έτσι, σιγά σιγά, όλοι παραδέχτηκαν πως χωρίς τον Μικρότερο δεν μπορούσαν να γίνουν όλοι μαζί μια μουσική. **Ξεκίνησαν** (σε τέμπο εμβατηρίου) λοιπόν για το **δάσος** (ήχοι δάσους). Έψαχναν, φώναζαν με αγωνία και **όλο το δάσος αντηκούσε** από τα καλέσματά τους, ψιλά, μεσαία και χαμπλά, άλλα δυνατά, άλλα σιγότερα.

Ωσπου, ξάφνου, ο μικρούλης θλιμένος ήχος εμφανίστηκε μπροστά τους (ήχος από ντέφι ή τρίγωνο). Και τόσο **θερμά τον καλωσόρισαν**, τόσες χαρές έκαναν, ώστε εκείνος ένιωσε πως ήταν το κέντρο του μουσικού κόσμου!

Κι η θλίψη του **σκορπίστηκε στον αέρα** και χάθηκε (σωλήνας ηλεκτρολόγου). Και **έπαιξαν όλοι μαζί χαρούμενη μουσική**, που δεν της έλειπε τίποτα, καθώς ήταν η πιο υπέροχη μουσική όλου του κόσμου!

3

Ο λυράρης κι η νεράϊδα*

Διασκευή: Ελένη Τσούτσια-Λουλάκη

Mια φορά κι έναν καιρό ήταν ένα παλικάρι, ο Λάμπρος, ο οποίος το μόνο που ήθελε στη ζωή του ήταν να παίζει καλά τη **λύρα** (ηχητικό απόσπασμα λύρας). Τον έστειλε ο πατέρας του στον καλύτερο λυράρη, μα ο Λάμπρος γρήγορα ξεπέρασε τον δάσκαλο κι ήθελε να μάθει παραπάνω.

Σαν μεγάλωσε λιγάκι, ο πατέρας του τον έστειλε και στον δάσκαλο της πολιτείας, μα ούτ' εκείνος ήταν αρκετός για τον Λάμπρο. Ο πατέρας του θύμωσε και του είπε πως έπρεπε να βρει μια δουλειά και να αφήσει τη λύρα, μα ο Λάμπρος απάντησε πως θα γίνει λυράρης, αλλά ακόμα δεν ξέρει να παίζει όπως θέλει η καρδιά του. Έφυγε λοιπόν για να μάθει την τέχνη του.

Μετά από μέρες συνάντησε έναν γέροντα, που του είπε πως μόνο οι νεράϊδες μπορούσαν να τον μάθουν να παίζει λύρα έτσι όπως ήθελε. Έπρεπε να πάει νύχτα στο δάσος, να βρει ένα σταυροδρόμι, εκεί να χαράξει έναν κύκλο, να σταθεί μέσα του και να μη βγει με τίποτα μέχρι το πρωί. Πράγματι, αυτό έκανε αμέσως. Όταν ήρθαν μεσάνυχτα, εμφανίστηκαν **οι νεράϊδες που χόρευαν και τραγούδαγαν**. Ο Λάμπρος **έπαιζε τη λύρα του** και κρατιόταν να μη βγει να χορέψει μαζί τους. Εκείνες προσπαθούσαν να τον παρασύρουν κι αυτός έπαιζε αγέρωχος λύρα. Η πιο μικρή νεράϊδα τού ζήτησε τη λύρα για να παίξει. Έπαιξε, κι ο Λάμπρος μαγεύτηκε, μα δεν την άκουσε όταν τον προέτρεψε να βγει έξω από τον κύκλο, για να του μάθει την τέχνη της λύρας. Λίγο πριν ξημερώσει, οι νεράϊδες το πήραν απόφαση, κι εκεί που ετοιμάζονταν να φύγουν, η μικρή ζήτησε ένα αντάλλαγμα, για να τον μάθει να παίζει τη λύρα. Εκείνος έβγαλε έξω το μικρό του δαχτυλάκι. Η νεράϊδα το έκοψε και έφυγε.

Ο Λάμπρος τότε άρχισε να παίζει και η πλάση γύρω του μαγεύτηκε. Από τότε έχουν να λένε για όποιον παίζει επιδέξια τη λύρα πως έμαθε την τέχνη στο σταυροδρόμι με τις νεράϊδες.

* Παπαλουκά, Φ. (1967). «Ο λυράρης κι η νεράϊδα», στο *Ιστορίες σαν παραμύθια*. Αθήνα: Αστήρ.

Πολίτης, Ν. (1904). «Ο λυράρης κι η νεράϊδα», στο *Παραδόσεις*. Αθήνα: Ιστορική Έρευνα.

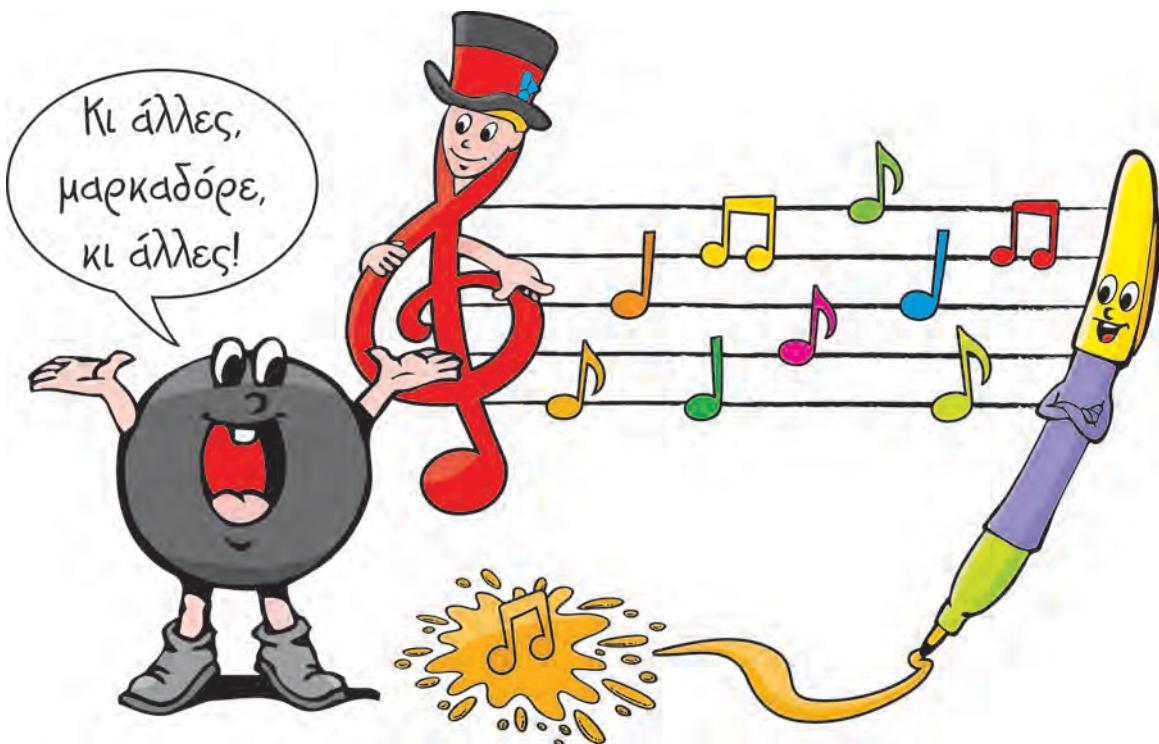
Στη συγκεκριμένη πνοιοστορία μπορούν να χρησιμοποιηθούν ηχητικά αποσπάσματα από την κρητική, ποντιακή και πολίτικη λύρα.

Ο πολύχρωμος μαρκαδόρος και η τελεία*

Διασκευή: Μαρία Αργυρίου

Mια φορά κι έναν καιρό ήταν μια μαύρη τελεία. Κατοικούσε στην χώρα του κατάλευκου χαρτιού, μόνη της, κρεμασμένη στο κενό. Το μόνο που γνώριζε ήταν η σιωπή. Ξαφνικά μια μέρα ένιωσε κάτι παράξενο, που την έκανε να θέλει να κινηθεί. Ήταν ο άνεμος που φυσούσε απαλά και την έκανε να ζαλίζεται.

Σιγά σιγά όμως συνήθισε και της άρεσε. Έτσι, όταν ο άνεμος δυνάμωνε, εκείνη χόρευε με άνεση και με χάρη, ενώ, όταν πρεμούσε, άφηνε τον άνεμο να την παρασύρει ψηλά, στην άκρη της χώρας του κατάλευκου χαρτιού, με τα μάτια κλειστά. Απορροφημένη από το παιχνίδι της, δεν είχε καταλάβει ότι λίγο ήθελε για να βγει έξω από

* Τζουγανάτου, Α. (1997). «Καμιά φορά και κανέναν καιρό τελεία», στο περιοδικό *Ρυθμοί*. Αθήνα: ΕΣΜΑ, τ. 34, σ. 83.

Νόνης, Α. (1997). «Ο μαρκαδόρος», στο περιοδικό *Ρυθμοί*. Αθήνα: ΕΣΜΑ, τ. 21, σ. 83.

τη χώρα, όταν ξάφνου εμφανίστηκε από το πουθενά ένας πολύχρωμος μαρκαδόρος, που σιγοτραγουδούσε:

Ο μαρκαδόρος ο παλιός που τώρα πια δε γράφει,
δε θέλει να 'ναι άχρηστος ούτε για το καλάθι.
Θέλει να γίνει όργανο, να παιζει, να φωνάζει
κι έτσι, αντί για ζωγραφιές, ήχους τρελούς να βγάζει.

Και μεμιάς ρίχτηκε στο χαρτί και πολύχρωμες πιτσιλιές από χρώματα άρχισαν να πέφτουν και να βγάζουν αλλόκοτες φωνές.

Η τελεία σάστισε...

Το μαγευτικό θέαμα συνεχίστηκε με σχήματα και χρώματα να φτιάχνουν παράξενους συνδυασμούς, μέχρι που εμφανίστηκε ένας πολύ περίεργος τύπος με ψηλό καπέλο. Άρχισε να φωνάζει τα πολύχρωμα σχήματα με ονόματα, προσπαθώντας να τα βάλει σε τάξη, και τότε... άρχισε ένα γοπτευτικό ταξίδι από ήχους στη χώρα του κατάλευκου χαρτιού. Όλα έμοιαζαν να χορεύουν από τα χαμηλά στα ψηλά κι ανάποδα. Κι η μαύρη τελεία αποφάσισε να πάει κοντά τους. Πήρε μια βαθιά αναπνοή και έκανε μια βουτιά στο απέραντο λευκό.

Ο πολύχρωμος μαρκαδόρος όχι μόνο τη συντρόφευε σε κάθε βήμα της, αλλά και τη μεταμόρφωνε άλλοτε σε αέρα κι άλλοτε σε κλωστή. Άλλοτε πάλι τη μεταμόρφωνε σε τεντωμένη μεμβράνη με τις χρωματιστές πιτσιλιές να πέφτουν πάνω της. Και τότε γεννήθηκε ένα τραγούδι. Και η τελεία ταξίδεψε παρέα με τον μαρκαδόρο πάνω σε κατακόρυφα χρυσά φύλλα, σε διάφανα νερά και θάλασσες. Η τελεία τα έζησε και τα είδε όλα! Κι άρχισε να αναπολεί το ταξίδι της επιστροφής...

Ο δρόμος μακρύς και κουραστικός, αλλά η επιστροφή έκρυβε μια έκπληξη! Αμέτρητες τελείες την περίμεναν καρτερικά, για να τους διηγηθεί όλα όσα γνώρισε. Τι υπέροχο να έχει κανείς τόσους φίλους! Τι υπέροχο να τους μαθαίνει να διασκεδάζουν, να τραγουδούν, να φτιάχνουν σχήματα και μελωδίες!

Ο μικρός κάστορας και η Ήχώ*

Διασκευή: Μαρία Αργυρίου

Mια φορά κι έναν καιρό ένας μικρός κάστορας ζούσε ολομόναχος στην άκρη μιας λίμνης, χωρίς αδέλφια και φίλους. Μια μέρα τον έπιασε το παράπονο και άρχισε να κλαίει. Όσο περνούσε η ώρα, το κλάμα γινόταν όλο και πιο δυνατό. Ξαφνικά άκουσε κάτι παράξενο. Από την άλλη άκρη της λίμνης κάποιος έκλαιγε μαζί του. Ο μικρός κάστορας σταμάτησε να κλαίει, για να ακούσει. Αμέσως σταμάτησε κι ο άλλος.

- «Μπου... χου... χουου», έκανε.
- «Μπου... χου... χουου», του απάντησε και η φωνή από την άλλη πλευρά της λίμνης.
- «Είμαι μόνος μου, χρειάζομαι έναν φίλο», είπε.
- «Είμαι μόνος μου, χρειάζομαι έναν φίλο», είπε και η φωνή από την απέναντι πλευρά.

Ο μικρός κάστορας μπήκε γρήγορα στη βάρκα του και ξεκίνησε για να βρει ποιος του απαντούσε. Η λίμνη όμως ήταν πολύ μεγάλη. Κάποτε είδε μια μικρή πάπια να κολυμπά και της είπε:

- «Ψάχνω κάποιον που χρειάζεται έναν φίλο. Εσύ ήσουν που έκλαιγες;»
- «Πραγματικά χρειάζομαι έναν φίλο, αλλά δεν ήμουν εγώ», είπε η πάπια.
- «Θα γίνω εγώ φίλος σου», είπε ο μικρός κάστορας. «Έλα μαζί μου».

Πιο κάτω συναντούν μια ενυδρίδα.

- «Ψάχνουμε κάποιον που χρειάζεται έναν φίλο. Εσύ ήσουν που έκλαιγες;»
- «Πραγματικά χρειάζομαι έναν φίλο, αλλά δεν έκλαιγα εγώ», είπε η ενυδρίδα.

* Το απόσπασμα είναι από την ιστορία του MacDonald, A. (1990). Ο μικρός κάστορας και η Ήχώ, μτφρ. P. Ρώσσο-Ζαΐρη. Αθήνα: Ρώσσης. Θα το βρείτε στο Ανθολόγιο Λογοτεχνικών Κειμένων Α΄ και Β΄ Δημοτικού (σελ. 101-104). Οι δραστηριότητες που προτείνονται στο βιβλίο μπορούν να συνδυαστούν με δραστηριότητες επέκτασης και για τη συγκεκριμένη πχοϊστορία.

— «Θα γίνουμε εμείς φίλοι σου», είπαν και οι δύο. «Έλα μαζί μας».

Κωπιλατούσαν συνέχεια, μέχρι που είδαν μια χελώνα να λιάζεται ολομόναχη πάνω σε έναν βράχο.

— «Ψάχνουμε κάποιον που χρειάζεται έναν φίλο. Εσύ ήσουν που έκλαιγες;» τη ρώτησαν και οι τρεις.

— «Πραγματικά χρειάζομαι έναν φίλο, αλλά δεν έκλαιγα εγώ», είπε η χελώνα.

— «Θα γίνουμε εμείς φίλοι σου. Πήδηξε μέσα».

Έτσι κωπιλατούσαν και κωπιλατούσαν, μέχρι που έφτασαν στην άλλη άκρη της λίμνης, όπου ζούσε ένας σοφός κάστορας σε ένα σπίτι από λάσπη. Ο μικρός κάστο-

ρας του είπε την ιστορία και ο σοφός κάστορας του απάντησε:

- «Δεν ήταν η πάπια, δεν ήταν η ενυδρίδα, αλλά ούτε και η χελώνα. Ήταν η Ηχώ.
Όπου κι αν βρίσκεσαι, η Ηχώ είναι πάντοτε στην απέναντι πλευρά της λίμνης».
- «Μα γιατί όμως κλαίει;» ρώτησε ο κάστορας.
- «Οταν είσαι εσύ θλιμμένος, είναι θλιμμένη και η Ηχώ. Όταν είσαι ευτυχισμένος, το ίδιο ευτυχισμένη είναι κι αυτή», συνέχισε να λέει ο σοφός κάστορας.
- «Μα πώς μπορώ να τη βρω και να γίνω κι εγώ φίλος της; Δεν έχει κανέναν φίλο,
όπως κι εγώ».
- «Έχεις εμένα», είπε η πάπια.
- «Κι εμένα», είπε η ενυδρίδα.
- «Κι εμένα», είπε η χελώνα.

Ο μικρός κάστορας τα χασε.

- «Ναι, έχω πολλούς φίλους τώρα!» είπε δυνατά... και από την άλλη άκρη της λίμνης μια φωνή τού απάντησε:
- «Ναι, έχω πολλούς φίλους τώρα!»

Και όλοι γέλασαν με την καρδιά τους.

Παράρτημα

Μουσικό γλωσσάρι

Μουσικές έννοιες που ευναντίσαμε...

Αξία: το όνομα της διάρκειας κάθε νότας.

Μελωδία: μια σειρά από νότες, συνήθως διαφορετικού τονικού ύψους και διάρκειας.

Βαλς: αυστριακός χορός που χορεύεται από ζευγάρια.

Μελωδικό σχήμα: μικρή μελωδία που μπορούμε εύκολα να θυμόμαστε.

Εμβατήριο: μουσική σύνθεση με χαρακτηριστικά τονισμένο ρυθμό.

Μοτίβο: μικρό μελωδικό σχήμα με χαρακτηριστικό ρυθμό, π.χ.: τα τα τι-τι τα

Κανόνας: μουσικό κομμάτι στο οποίο οι φωνές τραγουδούν την ίδια μελωδία, σε διαφορετική όμως χρονική στιγμή.

Νανούρισμα: αργό και σιγανό τραγούδι που έχει σκοπό να κοιμίσει το μωρό.

Μαέστρος: διευθύνει και συντονίζει τους μουσικούς μιας ορχήστρας για το πώς θα ερμηνευτεί η μουσική που παίζουν.

Οστινάτο: ρυθμικό ή μελωδικό σχήμα που επαναλαμβάνεται πολλές φορές.

Ρυθμός: η διαδοχή των αξιών των φθόγγων που αποτελούν ένα μουσικό κομμάτι.

Τι θα έλεγες να μάθουμε και κάτι ακόμη;

Απλά μέτρα: τα μέτρα που έχουν 2, 3 ή 4 παλμούς.

Γκλισάντο (glissando): γλίστρημα από τη μία νότα στην άλλη με τέτοιον τρόπο, που να ακούγονται όλοι οι ενδιάμεσοι ήχοι.

Δυναμικές: διαφορετικοί χαρακτηρισμοί της έντασης του ήχου.

Χειρές κινήσεις (body instruments): ήχοι που παράγονται από το σώμα μας.

Κλίμακα ή σκάλα: η διαδοχή μιας σειράς φθόγγων από τον βαρύτερο μέχρι τον οξύτερο ή και το αντίθετο.

Μελωδικά όργανα: όργανα που παράγουν διάφορους φθόγγους, όπως τα ξυλόφωνα, τα μεταλλόφωνα, τα καμπανάκια κ.ά.

Μέτρο: το μικρότερο τμήμα μιας μουσικής σύνθεσης της οποίας ο πρώτος παλμός είναι πάντα ισχυρός.

Μεικτό μέτρο: ο συνδυασμός ενός δίσημου και ενός τρίσημου μέτρου.

Ρυθμική αγωγή: η ταχύτητα με την οποία παίζεται μια σύνθεση.

Ρυθμικά όργανα: τα όργανα που παράγουν ήχους χωρίς συγκεκριμένο τονικό ύψος, όπως το ντέφι, το τύμπανο, τα κύμβαλα, τα κουδουνάκια, οι κλάβες (ξυλάκια), το τρίγωνο, οι μαράκες κ.ά.

Χροιά: η ποιότητα (το «χρώμα») του ήχου, που εξαρτάται από τον τρόπο παραγωγής του.

Ακούγοντας μουσική... στο μάθημα!

Κεφάλαιο 1ο

- *The game of the cat and the four mice*, E. Satie
- *Dipsody*, H. LeCain
- *The typewriter*, L. Anderson

Κεφάλαιο 2ο

- *Aquasiq* – Ταχτάρισμα, Καναδάς (Εσκιμώοι Ινουίτ), Μουσική Αγωγή & Μουσικό Ανθολόγιο Α΄ – ΣΤ΄ Δημοτικού
- Η συνέλευση των ζώων, Γ. Κουρουπός

Κεφάλαιο 3ο

Συμφωνία των παιχνιδιών, W.A. Mozart

Κεφάλαιο 4ο

- Ο παππούλης, Π. Κούκου
- Πού πας, αφέντη μέρμηγκα, παραδοσιακό τραγούδι

Κεφάλαιο 5ο

- Απαλή βροχή από το CD (κομμάτι 33), Μουσική Αγωγή Γ΄–Δ΄ Δημοτικού
- *Riding with thunder*, L.V. Beethoven από το CD *Father sky and mother earth*

Κεφάλαιο 6ο

- Στρατιωτικό εμβατήριο, F. Schubert
- Η αλλαγή της φρουράς από τη σουίτα Κάρμεν, G. Bizet
- Υπολοχαγός *Kije*, S. Prokofiev
- *Mars*, I. Stravinsky
- *The Comedians*, D. Kabalevsky
- *Washington march*, J.P. Souza
- Θριαμβευτικό εμβατήριο από την όπερα Αΐντα, G. Verdi
- Στρατιωτικό εμβατήριο *Rantétsku*, J. Straus
- *Pop and circumstance march*, E. Elgar

Κεφάλαιο 7ο

- Μινουέτο από το έργο *Μουσική των βασιλικών πυροτεχνημάτων*, G.F. Handel

- Πεντοζάλης, παραδοσιακό Κρήτης
- *Yellow submarine*, Beatles

Κεφάλαιο 8ο

- *Symphony No 6 in fmoll* από την *Ποιμενική συμφωνία*, L.V. Beethoven

Κεφάλαιο 9ο

- Το πουλί της φωτιάς, I. Stravinsky
- Τέσσερις εποχές, μέρος «Άνοιξη», A. Vivaldi
- Το πουλί από *Το καρναβάλι των ζώων*, C. Saint-Saëns
- Το πουλάκι από το έργο *Ο Πέτρος και ο λύκος*, S. Prokofiev

Κεφάλαιο 10ο

- Βαλς των λουλουδιών από τον *Καρυοθραύστη*, P.I. Tchaikovsky
- Άγια νύχτα, F. Gruber

Κεφάλαιο 11ο

- *Καρυοθραύστης*, P.I. Tchaikovsky
- *Messiah* και *Water music*, G.F. Handel

Κεφάλαιο 12ο

- *It's a small world*, Disneyland in California

Κεφάλαιο 13ο

- Χίλια καλώς ορίσατε από το έργο *Ελληνικά παιδικά τραγούδια και χοροί II*, Π. Ματέου

Κεφάλαιο 14ο

- *Snow is dancing* από το έργο *Children's Corner*, C. Debussy

Κεφάλαιο 15ο

- *Ντο, ρε, μι* από τη *Μελωδία της ευτυχίας*, από το CD 5 (κομμάτι 3), Μουσική Αγωγή & Μουσικό Ανθολόγιο Α΄–ΣΤ΄ Δημοτικού,
- Πιανίστες από *Το καρναβάλι των ζώων*, C. Saint-Saëns

Κεφάλαιο 16ο

- Κανόνας, J. Pachelbel
- Viva la musica, M. Praetorius

Κεφάλαιο 17ο

- Tarantella Napolitana από τη μουσική της κινηματογραφικής ταινίας «Ο Νονός»

Κεφάλαιο 18ο

- Καλαματιανό από τους 36 χορούς του Σκαλκώτα
- Ούλα χαλάλι του, παραδοσιακό Κύπρου

Κεφάλαιο 19ο

- Dei Oben Uff Em Bergli (κομμάτι 5), Im Bendel Obe (κομμάτι 16), Hubelhaus Menuett (κομμάτι 17) από το álmposum Tänze für Kinder und Jugendliche, Urabl & Wey, Swiss Pan (Note 1)
- Τραγουδήστε, τραγουδήστε (διασκευή: Στάθης Ουλκέρογλου)

Κεφάλαιο 20ο

- Γαλάζιος Δούναβης, J. Strauss
- Το πέταγμα της μέλισσας, R. Korsakov
- Απρίλη μου ξανθέ, Μ. Θεοδωράκης
- Μία η άνοιξη, Δ. Σαββόπουλος
- Χελιδονίσματα, παραδοσιακό Δωδεκανήσου

Κεφάλαιο 21ο

- El café (Αργεντινή)
- Κούρου – κούρου (Δημοκρατία Κεντρικής Αφρικής)
- Ο ουράνιος φλογεροπαίκτης (δυτική Κίνα), Μουσική Αγωγή & Μουσικό Ανθολόγιο Α΄ – ΣΤ΄ Δημοτικού

Κεφάλαιο 22ο

- Η ημέρα της Λαμπρής, ποίημα του Δ. Σολωμού το οποίο μελοποιήθηκε από τον Νίκο Ξεδάκη στον δίσκο του Προς τον κύριον

Γεώργιον δε Ρώσση, που κυκλοφόρησε το 1990.

- Όλοι πάνε στην εκκλησιά, παραδοσιακό δημοτικό Αττικής, Δ. Σαμίου
- Σήμερα Χριστός Ανέστη, παραδοσιακό δημοτικό, Δ. Σαμίου
- Magnificat (πασχαλινό ορατόριο), J.S. Bach

Κεφάλαιο 23ο

- Nami, nami ya zgherei, παραδοσιακό Λιβάνου, από το CD Του κόσμου οι καληνύχτες
- Laila, laila, Ισραήλ, από το CD Του κόσμου οι καληνύχτες
- Dourme negrito, Κούβα, από το CD Του κόσμου οι καληνύχτες
- Bo E La Ri Bo, παραδοσιακό Ιταλίας, από το CD Του κόσμου οι καληνύχτες
- Τίκι, τίκι, τίκι, Κάτω Ιταλίας, από το CD Νανουρίσματα, Σ. Γιαννάτου
- Babanin ninnisi, Τουρκία, από το CD Γλώσσες από κούνια (<http://www.lullabies-of-europe.org>)
- Twinkle, twinkle, little star, αγγλικό παραδοσιακό, από το CD Γλώσσες από κούνια (<http://www.lullabies-of-europe.org>)

Κεφάλαιο 24ο

- Το βιενέζικο μουσικό ρολόι από τη σουίτα Háry Janos, Z. Kodály

Κεφάλαιο 25ο

- Music and musicians of the world, Auvidis series CD 1, UNESCO Collection of traditional music of the world
- Anthology of traditional music, Auvidis series CD 2, UNESCO Collection of traditional music of the world
- Traditional music of today, Auvidis series CD 3, UNESCO Collection of traditional music of the world

Ακόμη μπορούμε ν' ακούεσσομε...

- Κατσαρός, Γ. (2000). *Τύμπανο, τρομπέτα και κόκκινα κουφέτα*. Αθήνα: MINOS EMI CD.
- Κολιάς, Π. (ενορχ. - διασκ.) (2007). *Παραδοσιακές μελωδίες της Ευρώπης. Μια καληνύχτα γλυκιά. Τα ωραιότερα νανουρίσματα από την Ευρώπη*. Αθήνα: Acroasis.
- Κουρουπός, Γ. (1998). *Η συνέλευση των ζώων. 6 τραγούδια για ποντίκια*. Αθήνα: COLUMBIA.
- Κρουστόφωνο, *Τραγούδια-κάλαντα του κόσμου*. Θεσσαλονίκη 2000.
- Κυπουργός, Ν., Μαραγκόπουλος, Δ. & Πλάτωνος, Λ. (2009). *Εδώ Λιλιπούπολη*. Αθήνα: ΛΥΡΑ.
- Μαυρουδής, Ν. (1995). *Χάρτινο καράβι*. Αθήνα: EROS MUSIC.
- Μουστάκας, Κ. (2007). *Τα όργανα και τα τούμπανα. Ελληνικά λαϊκά παραμύθια*. Αθήνα: Acroasis.
- Μπασλάμ, Δ. (2005). *Ο γαργαλιστής*. Αθήνα: SONY BMG MUSIC ENTERTAINMENT CD.
- Ουλκέρογλου, Σ. (1994). *Χριστούγεννα στον μικρό γαλάζιο πλανήτη*. Αθήνα: Ελληνικά Γράμματα.
- Παπασταύρος, Σ. (1996). *Μίλα μου για μήλα*. Αθήνα: MINOS – EMI.
- Πλέσσας, Α. & Πλέσσας, Μ. *Ο μάγος του ΟΖ*. Αθήνα: SOSAPHONE G.S.F.REC CD.
- Σαμίου, Δ. (1998). *Ελληνικά κάλαντα*. Αθήνα: MINOS EMI CD.
- Σίμου, Α. (2006). *Μικρές μουσικές ιστορίες. 21 πρωτότυπα τραγούδια και σχέδια μαθημάτων, ρυθμικής και κίνησης για παιδιά προνηπιακής και πρώτης σχολικής ηλικίας*. Αθήνα: Μελωδικό Καράβι CD.
- Χαραλάμπους, Α. *Τραγουδώ και παίζω*. Αθήνα: αυτοέκδοση.
- Χαραλάμπους, Α. *Το παιδικό τραγούδι*. Αθήνα: αυτοέκδοση.
- Stravinsky, I. (2005). *Το πουλί της φωτιάς*, διασκ. Μάρρα, Ε. Αθήνα: Κέδρος.

Βάσει του ν. 3966/2011 τα διδακτικά βιβλία του Δημοτικού, του Γυμνασίου, του Λυκείου, των ΕΠΑ.Λ. και των ΕΠΑ.Σ. τυπώνονται από το ΙΤΥΕ - ΔΙΟΦΑΝΤΟΣ και διανέμονται δωρεάν στα Δημόσια Σχολεία. Τα βιβλία μπορεί να διατίθενται προς πώληση, όταν φέρουν στη δεξιά κάτω γωνία του εμπροσθόφυλλου ένδειξη «ΔΙΑΤΙΘΕΤΑΙ ΜΕ ΤΙΜΗ ΠΩΛΗΣΗΣ». Κάθε αντίτυπο που διατίθεται προς πώληση και δεν φέρει την παραπάνω ένδειξη θεωρείται κλεψίτυπο και ο παραβάτης διώκεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 7 του νόμου 1129 της 15/21 Μαρτίου 1946 (ΦΕΚ 1946, 108, Α').

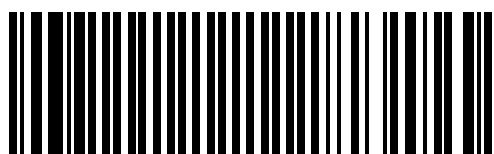
Απαγορεύεται η αναπαραγωγή οποιουδήποτε τμήματος αυτού του βιβλίου, που καλύπτεται από δικαιώματα (copyright), ή η χρήση του σε οποιαδήποτε μορφή, χωρίς τη γραπτή άδεια του Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων / ΙΤΥΕ - ΔΙΟΦΑΝΤΟΣ.

Κωδικός Βιβλίου: 0-10-0046
ISBN 978-960-06-2503-5

ITYΕ
ΔΙΟΦΑΝΤΟΣ
Ινστιτούτο τεχνολογίας
υπολογιστών & εκδόσεων

(01) 000000 0 10 0046 7